

Hugo Obermaier.

13

1.

"Das Paläolithikum und Epipaläolithikum Spaniens"

revue internationale d'ethnologie et de linguistique

Anthropos Tome XIV-XV; 1919-20. Wien.

A. Das Paläolithikum Spaniens und seine Beziehungen zu jenem seiner Nachbargebiete

Prezetski występił w czasie wykładu o kreśleniu mapy z ceramiki w Torralba (prowinc. Soria) nie da się używać. Fauna należąca do rodzaju *Elephas antiquus* znaleziona w Torralba razem z Salskim.

palaeolith starzy.

(Salski, asalski i mustjerski.)

Mapa przedstawia starożytność paleolitu w Europie i sąsiednich obszarach Salskiego, a charakterystyka nemi nigelata w tym coup de poing, obejmującą całą umiarkowaną (z południową kresową Moną, czarną, karbaram i Monem Kaspijskim, jako granicą północną), w Syrii i całej północnej Afryce, peraku w Europie tylko we Włoszech Hiszpanii, Francji, południowej Anglii; w środkowej i wschodniej Europie brakuje zupełnie. Jest ^{baszno} martwym i owa kultura z na drogą Środkowonogostka dplanta na zachód Europy i nie dotarła do ostatniej części nie brakuje w niej żadnego ułoiatu.

1) autor zajmuje się tu jedynie starożytnością paleolitu i epipaleolitu w Hiszpanii i w tym celu zwraca uwagę na sąsiednie i bliźniacze i zach. az. i t. d.

azelski francuskiej szkoły, dla kt.
 starszego periorytu kt. charakterystyczne są
 płaskie owalne dla młodszego pistunie
 łasztone coup de poing, ~~os~~ obejmuje
~~określenie~~ ~~określenie~~ ~~określenie~~ dla Selskiego.
 Para ~~określenie~~ temi okrogami t. j. w środk. i wsch.
 Europie występuje starsze i młodsze „achente-
 keite von „~~†~~ wsteuropäischem Typus” doład
 że to jednak ~~określenie~~ ~~określenie~~ ~~określenie~~ znaleziska, oprócz
 młodszyiego środka pod Krakowem. ~~określenie~~
 innych stanowiskach z pomiędzy kt. mianem
 wymienić jako specjalnie typowa

ok. 152

Młodszy paleolit (Oryniacki, Solutrejski
 i Magdaleski - dolny i górny Kapsli)
 Oryniacki oprócz dwu wymienionych jest
 okrogo zachodnio- i środkowo-europej-
 skiego ~~określenie~~ obejmuje jeszcze odrazę
 środkowomorski, kt. według Breuil'a
 obejmuje przynajmniej trzy środki.
 - a niek ~~określenie~~ północnej obejmuje
 również Hiszpanię (za wyjątkiem północy)
 dzięki padcomu Fallary, Margan'a, Breuil'a
 Gaberl'a Boudy i in. słodunkowo dobre mamy
 pod nazwą Kapskiego, kt. dzieli się na starszy
 i młodszy periorytu.

Dolny Kapsli odpowiada pod względem
 * oł algerskiego stanowiska Gafsa.

J.H. Breuil, Les Seldiens's ions du paleolith
 Sup. Compt. Rend. Acad. Sci. Paris 1912
 XIV Seldien. Compt. Rend. Acad. Sci. Paris 1912

nowym oryginalnym zachodnioeuropejskiego
dniego ciągu, przedstawia między innymi typy
Chaptalperrou (= francuski starożytny i
La Gravelle (= franc. oryginalny), które we
Francji i Niemczech są oddzielone oryginalnymi
swoimi odpowiednimi typami wstępnymi
(fig. 6).

2. tego periodu starożytnego również się Kapłani
górny "postorynacki", który stanowi nie period
równoległy, niezależny wstępnego do Solutrejskiego
- Magdaleniskiego naszego kontynentu. 3) Jego
inwentar kamienisty przechodzi powolną ewolucję
do coraz mniejszych typów geometrycznych i tworzy
wreszcie epipaleolityczny kapłani końcowy wgl.
Tadalenowski. Obok narzędzi kamienistych ubarwiających się
grube sztyty i igły kościene, koźmi wyście z
iż słońca i t.p.

II Środek w obr. środkumowoskim stanowi
Syrja i badanie jej jest zastępczo z umoffen'a. Głównie
później pod Beyrut i na El Kell i Ankaria zawierają
później wykształcony kapłani dalszy ze sposobami
różnicowania, rylcami w kształcie, ostrzami
Gravelle; pierwotnymi narzędziami kościenymi;
nieco później występują gruboobrobione kapłany
i w końcu małe geometryczne pęty sławnych
okrągłych, które nie mają nie w połowie z
kampungijskim i malickim i jest to raczej satka-
wiec od nich oddzielone.

III w środkumowoskim były w Tolu. Na podstawie

5) górny kapłani mieli się w Afryce i t.p. na dwie grupy
regionalne: "Bero-Maurusien" w zach. Algierii i "Gibulien" w zach.
Algierii i Tunisii.

znajduje się stanowisko jaskiniowe w Romanelli 4
(Serra d'Orto) z wyraźnym słasnym Kapshim
(Orinjacki), na północy z bogatym obr. jaski-
niowym w Mentonie, hl. najniższy pnie-
myst odwieciedla górny Orinjacki, w potężeniu
z geometrycznymi typami, małe stróbacze łozika
i t.p. hl. z swej strony zdaje się przycalowywać
do Sardenskiego.

Znaleziska flady potulniowej (Kijów,
Merinaud Desna) odpowiadają przedmiotem
odegenerowanemu Orinjackiemu, hl. pod wieli
aspektemi przypominają Kapshi półn. afryki.
Jego godne uwagi wykony szuki, które jak o-
raz prasione znaleziska sięgają aż do Moraw
(przedmiot) powalają domyślić się istnienia
wschodnioeuropejskiego obr. młodsze-
go, który był byby bliższy do Siedmiogoro-
skiego.

Hiszpania była, jak to już raz naczyliśmy
temu, północno-afrykańskiego obr. Kapshiego.
Wiony z. Sirel, o de motos ujawnia
1911. Drenit skreślił uwagę, że pnie-
mysty podobnie kamienne potulniowej i
środkowej Hiszpanii" ujawniają wydatne
analogie z nijszym Kapshim, resp. dla hl.
charakterystycznymi; jest to pewne niezrównie
korlatów francuskiego staro- i młodsze-
orinjackiego. Hipoteza, o wielkich rozyskach
budanie jego stanowiska nie jest uprawdnie
jeszcze dokonane i przedwzysztkiem powinnno

(Cueva del Berrón, Cueva de Zájara, Cueva Humosa
kto Cueva de Bera) Málaga, granada, Valencia
i Teruel. Środkowy Orinacki² jest natomiast
północnego t.j. francuskiego pochodzenia i według
wszelkich porowań przemienia tylko do chw. Santabry
skiego, gdzie pięknie wyk. łatewy znajduje się w
jaskiniach Castillo pod Puente Viejo, Merin po
Villarsusa, Hornos de la Peña pod San Felices de Guena
(wszystkie w prow. Santander); i Cueva Arnero pod Pesca
i Cueva del Conde pod Tuñón (obie w prow. Asturias)

(fig. 7)

podobne stosunki pamięć i w drugiej potowie
młodsze paleolitu, który odpowiada Solutrie-
Magdalenstiemu Francji. Potudniowa i środkowa
część półwyspu iberyjskiego znajdowała się pod
wpływem górnego kaspiego, który nie przeszedłszy
poprzez solutriejski i magdalenistki, w postaci puga-
cji o redukcji i geometryzacji typów (w kamieniu)
(das ungleich jüngere, Tardenoisien w anabruk). Jednakże
z młodsze kaspiego była wypracowana wybitnej
naturalistycznej sztuki, która, obok obrabów
wienoż, lubowała się w odwołaniu postaci
ludzkich, była ona ograniczona do wschodu i potudnia
Hispanii. Natym miejscu wskazyjemy tylko na
Cogul (prow. Lérida), el Barracu (prow. Teruel), H.
Castellón (prow. Castellón), alpera i Minateda
(prow. Albaceta) Monte Arabi (prow. Murcia)

2. Wyroźnia się dwoje ostrzami (Klingen) i rękami na pueste
całej brzoścu, wygięte ostrza, z jedw pojedynczymi, lub wiele
krotoćmi wyszczelnianymi (mit Buchten) nasłubek trzy wania,
kanelowane nylce (ogienstichel), wysobie grubi drapaac (Schleif-
(hochliche Kalkkraber) z spachidy rękami (skit samella-
refy schie), niektóre płaskie ostrza bodejade i wazhu, szałing i paskowy
(Basalstark). Zagadnienie o pochodzeniu wschodnio- i środkowo-
europejskiego orinackiego nie dojrzało jeszcze do roz- /.

H. Deussen i Paul Demortier "Kaspi"

W naszym razie solutryjski i Magdaleński & zachodni wgl. środkowa - europejski odczyn przesunięty na północ Hiszpanii.

Strzeżliwe odwołania z. Hillebrandta wykazały w sposób przekonujący, że botryski solutryjskiego należą szukać we wschodniej Europie & szczególnie węgierskich; jakimi występował dotychczas niemiary „protosolutryjski” z pierwotnymi i szeregiem wielkimi poprzednikami ptasica laurowego, w niektórych miejscach ^{użytych} Oriniach i solutryjskim x). Z północnych Węgier rozprzesmył się on do polski, na Morawach i Austrii dalej, następnie poprzez Niemcy potudniową, do środkowej i potudniowej Francji, gdzie wytworzyło się wainy stugi w ¹⁸⁹⁰ północnych ¹⁸⁹⁰ latach. ^{użytych} Oriniach (z Belgii), jak również Anglii w solutryjskim nie jest staty, brak go dotychczasowi we wsch. Francji (t.j. w Alpach) zachodni i w dolinie Rodanu. Jedynie ^{użytych} Oriniach stę zastępczo w porównanych solutryjskiego odczynach należą porównać się miewać raczej jako przedmiotowe Oriniach niż w ¹⁸⁹⁰ „frama-gdaleńskiego”, z nim zgadza się to, że starszy magdaleński w wielu miejscowościach przypominają

na naszymi się mocno zdegenerowany, uboższy ^{użytych} Oriniach.

2. c. d. strygnisica. Nie jest możliwym, że ^{użytych} Oriniach jego jest do pewnego stopnia autochtoniczne, co nie wyklucza, że w wymienionych krajach (Francja; Anglia; Niemcy i Austria) co najmniej pośrednie wpływy z obr. ^{użytych} Oriniach i wiodącym woskiego wgl. i wschodu europejskiego.

x) to mamy starszym solutryjskim wyróżniającym się ptasicaami laurowymi.

W otłoczeniu podnoja Firenzejów Solutris li 7

(okolicie Carcassonne, Saint-Girons, Saint-Gaudens) i
ociąga się jednak, prawdopodobnie w kierunku kli-
matycznym z ~~tem~~ przejściem do ~~okolic~~
górnich. Traga jego na półwysp iberijski prowadzi
pewnie w kierunku wybrzeży, zarówno Atlanty-
ckiego Oceanu, jak i Oceanu Śródziemnego. (fig. 8)

Wobec tego spotykamy Solutris li w
Hiszpanii przedewszystkiem w Kantabrii, t.j.
na półn. zachodnim wybrzeżu. Tu występuje on
specjalnie ^{as} w prowincjach Cantabria i w prowincjach
prowincjach Santander i Asturias, perionny
staje wyodrębniają się przez wyjątkowe wystę-
panie podługni-owalnych gładkich lamowca-
tych, z najdalszymi perionnymi krawędziami się w jaskiniach
Castilla pod Puente Diego, Hornos de la Peña pod
San Felices de Buelva i Cuelo de la Mina pod Posada
Llana i tożsamość perionnym występuje w jaskiniach
Altamira, Camargo, i Bona (występuje w okolicy
Santander), w Cuelo de la Mina, w Salmeri i
Riera (okolicie Sines).¹ Twa w nich wykryły
przez lamowca, powija się jednak niestety
w stępie, gdzie ostre ~~to~~ kształtu łuski
(Weiden), wgl. w wydaniu ~~to~~ kształtu ostro-
ściowo z lekko wklęsła, ściśnięto z prostą
lub wypukłą podława. Perionnym występuje
jedną charakterystyczne dla tego wysokiego
perionnym ostre à ranu manego typu, t.j. ostre,
pewnie tylko na górnym powierzchni stępianym
redukowane techniki Solutris li z stęgiem

bo czynnym bronkiem, kt. przez dobre wyzejcie &
 zostato osiagniete. Po nich dotacza sie do kupa de
 la Mina; Balneariowa odmiana, kt. jako
 ostne a ercu kamlabryjskiego ~~jest~~ jest obojsta-
 ne. Posiada ona tylko raryzacji, bo czynnym
 bronkiem, z którego wygasta starannie iachogłone
 wejscie, rakonowe ostny, wótkim kółcem.
 Mamy tu widocznie do czynienia z typem,
 który przedawia bronkiem os ~~kt.~~ kauso-
 watego z wólsta, podstawa, w wyhledem ostnem
 a ercu.

Od powiednieniem tego zachodniego solubryjskiego
 kt. zdaje sie nie przekroczył dzielcyeh gór
 kamlabryjskich, jest na wschodzie pól wyspa
 solubryjski, katalunski. Jest on daleki namy
 tylko z Costa Brava de les Goyes pod San Justan
 de Ramis (prov. Gerona), a wiec w czystym, nie ru-
 dym stratygraficznie niedoziem bogatym
 w maleriska młodszy solubryjskim tlen,
 monograficzne opreczbanie kt. przez Moneta
 prawie jest ukonczony. W jaskini tej występnie
 dzierżawo wyhled ^{ostna} kausowate os i a ercu,
 a zciowo występnie jednaki nowa odmiana
 tych ostatnich w postaci ostna z plaszem
 szerokim bronkiem, a na wysokości podstawy
 tego w staraniami, matami krawczykowemi
 występnie w obu krawczykowemu. Te ostne
 (a ercu) kt. typu katalunskiego, kt. przypomi-
 naja morfologicznie pterice bronkiem a te
 typu Font-Robert młodszy Oriyerchiego

1) porów. H. Obermaier, el Hombre Fósil (Madrid 1916) str. 118
 fig. 35 Nr. 12 i 13, prawdziwy pterice Font-Robert znalazł się w jaskini

Morin, Sandouder

wyrobienia się radiowiaząca wytworzenie, powracają
ca w pełnym realicie (fig. 9)

niepewnym jest jeszcze jak daleko na północnie
reprezentują się wśch. solubryjski; „infiltracja” jego
maksimum jest i osiągały aż do pow. Almeria i
Murcia, gdzie st. Brenit po kalderze niektóre trzemianu
i rektorem solubryjskim znatant, podłosek łajęc, i
skony do, wony maliska powienchniowe, nie są
realizując. W każdym wypadku nie jest możliwa
ciebysolubryjski jako zanulnizty perionu kultu-
rowy mocno sięgnęły mocno ku środkowej Hispa-
nii, nie mówiąc już dalej na północnie? W północnej
Hispanii górne jego perionu zastępuje, na specjalny
uwaga, gdzie to, i wytworzył się tam dwa regionalne
typy osłony i cemu, które dotąd zupełnie niesłane
a dla kł. w północy. Francji tylko rozprószone
pneimery konwergencji, zbliżonych podobnych typów
mogą być przedstawione.

W przedmiotach do omawianego perionu dla
magdaleniskiego jest bardzo możliwym do pewnego
i zachodu na wschód. W każdym razie należy wy-
kluczyć okazy środkowomorski jako okazy
pierwotny, między natomiast dyskutować, czy jego
biodobę ogniska rewojowego należy szukać w
w Kanabrych, lub u półn. podłozia Pirenejów, t. j.
w północy Francji, od czasu przetrwania badaczy

2) Pewne ślady wskazywałyby na to, że w afryce
środkowej ~~całkowicie~~ leżą ciwaroty ostrości rewojowy dalszego
solubryjskiego wyrobienia się dłużej osłonięci lausowatymi.
Ten perion afrykański rozwijał się całkowicie niezależnie od
europejskiego i daje się i przetrwał na północy aż do południowej
sahary. Za einschlägigen Blickspiehell wykamij, mocno patyng
i sz. i innych wytworzone i i mnogo susowca ni niezaprzeczony inwazyjny

nealithyczny Holci samych Holci.

przyjeżdżają.

W krajach samej naszy periom w Hiszpanii zdaje się ograniczać do północy; znajduje się w Guipuzcoa (jaskinie z kibelibarte lub Landarbaso), Bizcaya (jask. z Arminia i Batroda) a przedwzrostkiem lienne jaskinie w prow. Santander i Asturias, gdzie znaj. najbardziej zachodnią reż. uamy pu. dołga jaskini jest cueva de la paloma pod San Esteban de Pravia. Na wschodzie obok kilku podobnych stanowiska można wymienić cueva de Sernyá (prow. Gerona).

Zgodność północno hiszpańskiego Magdaleni i fymie z południem Francji jest duża, i to zarówno pod względem inwazji archeol. my. Browez, jak i w tworów drobnych sztuki. Naturalistyczne rytmiczne towarzyszy tu i tam periom z jednolitych karpemach, dalej posunięte stylizowane chwytaki (fig 10). ~~Podobne~~ podobnego stylu i charakteru są wreszcie również lienne malowidła jaskiniowe obu obszarów, przeważnie dwie, naturalistyczne obrony zwierząt mające za przedmiot

perakum nie brak prow. w inwazji plemny-
 stowym prow. Santander i Asturias by najmniej
 obiegowych właściwości, bl. upowinności do
 niczenia o kaulabryjskim prow. obs. Magdal.
 możemy w nim również w obecnym stanie
 wiedzy, dość podziwiać w czasie, jako typy
 przewodnie i stwarzające pewne rogowo-urgt. kategorie
 wytworów:

u ja.

a) najstarsze periory z lekko zaokrąglonymi 11
ostronami; wykamizciami małe boarskie spłaszczenie
(ten sam typ z drugim spłaszczeniem ^{podobnie}
należy do soln jest ~~podobny~~ ^{podobny} solubrejjskiego
fig. 11.

b) periory z licznymi systemami, gekantetymi o
pukroju u hoi - tubawo - kołtych.

c) periory z przeważającymi dniami, okrągłymi
systemami.

d) periory z jednoczłonowymi karpunami; do ma-
nych typów ojętych dotychczas odmienni kanta-
bryjska z beznym uszkiem (fig. 12)

e) periory z dwuczłonowymi karpunami. 1)

f) periory bez karpunów i z wyraźnym ubiciem
rogowego i kostnego materiału w ogóle. W inwentar-
zu kamiennym ubijają się obok odmiennych
dość ^{podobnie} karych drapaczy kulistych małe drapacze kozi kawa-
łki popędzające ~~do~~ drapacze druzgostkie.

przy omawianiu druzgostkiego powróćmy jeszcze
do wzięcia tego ostatniego do periory kenickiego
(f) kanta bryjskiego magdaleńskiego.

~~z~~ Uwzględniając się więc, że Hiszpania w czasie
młodszej paleolitu jako obszar pnieściowy między
afryką północną i Europą Zachodnią (Francja)
odgrywała pewną rolę, przy czym odgrywał ją
ona nowa pierwotna racjonalna z południa
(Kapski), jak z północy (środkowy Orinjacki,
Solubrejjski i mer również magdaleński).

1) Prosta jest nam jeszcze para słów o faunie
górnej paleolitu na półw. Iber. Starsze kaptki
dr. g. dolny, środkowy Orinjackim sławny
syt klimat ciepły, jak i nawet na północy
(Iastinia Castillo, prow. Santander; jak. amero

prostatości ludzkiej z tego krótkowzrostowego
 odcinka krótkowzrostowego rewertorogelu są skąpe i
 ograniczają się do mocno nadwyrżonej nasłki
 z brinjachiego z Camargo (prov. Santander)¹⁾
 do drugiej sześki dolnej i pojedynczego
 (molar) z brinjachiego z castillo (prov. San-
 tander), od dwu - Schädelbecher -
 z Magdalenistiego z tej samej jaskini, do
 jednego z ba z warstw magdalenistich jaskini
 z Cobalejos i z jask. Merin pod Villaseusa
 (obie w prov. Santander). do niernierzezy
 prostatości kostny z jaskini z Serinyá
 (prov. Gerona)²⁾

B. epipaleolit Hiszpanji (Kapski krótkowzrostowy,
 Jardenoński i aryleński)

Wielokrotnie ^{imi obierowano} rozstrzygnięto do kulturalnej
 ryskowni między paleolitem i neolitem narwa
 meronów obrotu mniej szersze wybrane.

Byłoby ono wówczas jedynie ~~stare~~ trafne, gdyby owa-
 wienne przemysły przedstawiały organizm ewolucyjny,
 postępując przez stęzenie starożytności kamienia
 do młodsze, co niema jednak miejsca. Wypowia-
 damy się natomiast za narwa epipaleolitu, gdyż
 w najwistotności mniemamy, że po paleolicie
 dochodzi, z kt. mógł tylko utamki i to przeważnie
 na niekierodziej drodze przejst.

Kapski krótkowzrostowy. Podkreśliłby mi upne dno,
 i Kapski Górnym z półn. Afryki, nie zwa w swym iwan
 laru kamienia cieni prawdziwych typów Solutry-
 skich, ani respektu Magdalenistich, dla formy
 drugiego typów geometrycznych, kt. na perionach młodszych
 są, co ról mniej du (prov. fig. 6). Tak powstały wreszcie geo-
 metryczno - młodsze przemysły

11. dają się oglądać w różnym regionalnym odmianna na wschód aż do Egiptu i Syrii, aż do Krymu. Syezylja i w toczy potudn. mają w nim znaczący wpływ iudial, przedwzrostkiem jednaki ^{potwysp} iberyjski. Oprócz tego waleń w jesiele przeprowadziły badania, ale w naszym jui doład kapzki końcowy z matym geometrycznym inwulubnem kłenniemuży pnykajmnie z cuevade la Bermeja (prow. Murcia) i Alpera (prow. Albacete), z aquilas de Ananeta i Alcaeta del Pinar (prow. Guadaluajara) i z różnym miejscowości prow. Santander i Asturias, a wiec przedwzrostkiem w jaskini z Valle proo San pad Gibaja (prow. fig. 15). Po tego dotychczas się jui doład smiechiska w tejoale (portugalia), inwuluban kl. opier prostych narekli kascianych obejmuj rćwierci geometryczne typy mikrolika, od trójkaty i trapezowatych typów napocynajajc. (prow. fig. 15)

Wykora ty końcowej kapzkiej kultury byli jednocześnie wykonawcami stylizowanych petrogli fów, których osrodek ^{granic} znajduje się w Sierra Morena, ale które prawie na całym półwyspie się reprezentują. H. Breuil jui w r. 1912 wrócił na to uwagę, że pewna ilość ich geometrycznych rysunków przypomina rysunki na malowanych ołocach z Mas d'Aril"; ja sam rćwierci na innym miejscu wypowiedziałem swe przekonanie, iż stylizowane petrogli fów na malowanych ołocach, przodem malowalność było przypadkowej konwerszencji

15

tych jawisk zdej sie byc wyzyciowa
u wrzodu na bezposredni kontakt obu
grup w czasie w przeszeni. ~~W~~ na tym wzg
nie ma wazliwosci je niezdy kap-
stym koncowym i Anglikiem scisle polowicznie
istnieje, co polniej scislej jesce udewodniemy.

Jardenoisli: Od Jire-en-Jardenois (cisne Francja)
na wamy paicu ten wyroinie sie ude nadwyczej
delikatnych przemyśle knemienym, ktory
obojunie typach geometrycznych tzn. romboi-
dalnie, trapezowate, trojkatne; a ktore od ciubko
kate typu bascho malych ramiarow. Polgajac
sie do nich jesce male, chozgle, lub kanciaste
drapace, podnas goly narecki koscienych
brak jest ripetne. Jardenoisli wystzprze we
Francji, Belgji, Angli (fig. 13) rownie w Europie
Srodkowej (Bstein, Apnet, Dierheim, Hohlefels pod
Happung, Dichtenfels nad Mainem i roimych
jaskiniach, jak rownie stanowiskach stwartych
~~na~~ po napitnoey Niemiec). W Europie pitnoocy
(pas nadborney niemiec pitnoc., Dania, Prowincje
Szwecji; prowincje nadbaltyckie) odpowiadajac
kultura Maglemose z okresu Angulusa,
ktorego wyroby kamienne maja chiacz wspolny
z Jardenoisliem.

Jardenoisli (Francja) i Kapsti koncowy (Hispa-
nia) posiadaja identyczny iwentuar knemieny
geometryczno-mikrolikiemy.
Pracunki stary Jardenoisli nie rowniez t je w
lacznyx ruzie na ~~tych~~ tym samym terenie

lub też wogółem francuskiemu drapacjom z piskak⁸
 olity, dlatego więc wykształcenie tych oskakiem
 wainych by pow przewodnich ^(abgeschwächt) by umiarsie awiermy.
 Nad tym polemem rozpostierał w powolnych
 infiltracjach kaptki królowy, jego geometrya-
 ne małe typy z podobnemi od magdaleniskiego
 puzerone, wykazywają więc ~~to~~ umiarsie wy-
 różniające inwentarz kamienny kaul bry-
 tskiego krylskiego (fig 15)

Co zaś dotyczy przedmów tu rogowego i kosa-
 nego, to główny typ karpun gładki napurowo

androsi anylska przemieszcza się przedmiotawienie
 na środek ~~poza~~ ^{poza} karpuna. Typ ten ściągcy do Towie-
 nia był uharuje się zarówno z pojedynczymi rze-
 dzich radior i z serokiem owalnym przedm-
 rowieniem, jak również z podwójnym rarebie-
 niem i okrągłym uskiem, ^{nie} jest jednak ^{nie} przedmiotawie
 wobec małej ilości, zwłaszcza o dokładnej stru-
 kcy grafii podać, która z obych dwu odmian
 jest starsza. pratem znalazły się jedne wytkle
 sydła, niektóre sydłka (ahlen); proste gładki.

Malowane odciski anylskie są w Hiszpanii
 bardzo rzadkie, nawet z ewz głębie niemiem
 tego, że wilgotny klimat kaul bryi, stawiał
 duże przeszkody dobremu ich zachowaniu się.
 Jednakże z naturą przynajmniej jeden, duży
 ocharniający (sinfokruste) mały wie-
 zachowany ośrodek z podobnemi anylskiemu
 rysunkami u wejścia do jaskini kiera pod posada
 (asturias).

Poprzednikami tych małych karkitowych drapaczy znajdują się
 w Orinacelium jednaki widocznie jako drugonę dny
 wytkos przemysłowy.

na stronie 1 wiersz 10 i 11 i 12 i 13 i 14 i 15 i 16 i 17 i 18 i 19 i 20 i 21 i 22 i 23 i 24 i 25 i 26 i 27 i 28 i 29 i 30 i 31 i 32 i 33 i 34 i 35 i 36 i 37 i 38 i 39 i 40 i 41 i 42 i 43 i 44 i 45 i 46 i 47 i 48 i 49 i 50 i 51 i 52 i 53 i 54 i 55 i 56 i 57 i 58 i 59 i 60 i 61 i 62 i 63 i 64 i 65 i 66 i 67 i 68 i 69 i 70 i 71 i 72 i 73 i 74 i 75 i 76 i 77 i 78 i 79 i 80 i 81 i 82 i 83 i 84 i 85 i 86 i 87 i 88 i 89 i 90 i 91 i 92 i 93 i 94 i 95 i 96 i 97 i 98 i 99 i 100

angelski i kantaabri; na zasadzie dalszej u siebie
wiec my maie byi podzielony na dwa pionny:

- a) starszy: pierwsze male drapace krzyzowe obok radzie
wydobytych - lub kufi stych drapacy, rylec i
wielki mikroliow pnewarnie i late pionny
tylem, radzie w geometrycznej postaci. Stosunko
do mala nareddi kosciennej i jedne magdaleniskiej
postaci. ~~st~~ (Szydta, ~~st~~ ^{spike}) - Harpuum plaskie.
- b) mlodszy pion: pierwsze drapace krzyzowe
i mikroliki. - pierwsze male geometryczne typy.
Zdegenerowane, grubo obrobione nareddi koscienne
- Harpuum plaskie. - Malowane otocaki.

Pogladem nasze na roinosodni grupy epi-
palolitu meimny stracie w następnym
ujciu:

Jako najstarsza warstwa postawowa daje
sie rozpoznac hispaniski kaptki koncowy
(Schlusskapdien), który najpierw i berijski
półwysp pokryl.

Północno zachodnia gataz tego kaptkiego
koncowego kaptka ~~na kantaabri~~
w kantaabri na Anglii, który rozestrenil
sie tam na giazym magdaleniskim. Mialo
to w rezultacie odpowiednie ~~postacie~~ ^{postacie} obu
pierwiastkow, jak zmierzanie typow mikroli-
kownych i geometrycznych i pierwsze dzieje
schematycznych petroglyfow na malowane
otocaki.

Formacja przysta z hispanii zarowna

Kapski końcowy („capsio-Tardenoisien”) jak 20 i Angielski, co

(siehe auch die Mischindustrie des „Anglio-Tardenoisien” erzeugte.)¹⁾

2 Francja rozprowadziła się Anglio-Tardenoisien dalej na wschód wzdł. północ. do rzeki Soudk w jej i długie kulfosowym pasom Maglemose występuje jednak znacznie ciśnień elementów Tardenoisien (geometyczne typy)

(zauw. Turbuck), jej elementy Angielskie, kostanki występuje w postaci skrajnych skrajnie.

Na wyspach Brytyjskich, w południowej, w wielu miejscach dość czysty Angielski się ukazuje, dla kl. są charakt. ptasie Happen.

2 tam jej pracę wywnioskowali Sny i z starego Tardenoisienego rowinał się utwór Tardenoisien zachodniej Europy, prz-tem zauważamy, że zarówno tamtejszy Neglit jeszcze geometyczne typy zawiera, jednak w innej postaci.

Forma hispanijskiego epipaleolitu jest aspotrzebna, objmuje wyłącznie jeszcze dziś i jego sam gatunki (Species). Najczęściej występuje jeden obok kl. jeszcze w dość dużej ilości hispanijski karist (Capra pyrenaica), guma, koni, (rind), diha i wina, wlk, serwa, (der Luchs) i dihi (pat 2). Pewnie starożytnych

3) prostatosci ludzkiego brak.

¹⁾ W tym samym czasie jest we Francji ch. Angielski był w re starożytny Tardenoisienem wspólnym i jedynym regionalnie bardziej ograniczony niż ten ostatni.

W famii migračow z Asturias są najpo- 21
spolite diarina litorea i patella vulgata
pod względem i łosci dybko się pediculus obtusis
Patix nemoralis nie jest lienny i rotasi się
nie żyje niywanu jako porupienie. W smietnisz kad
portugali jest najczestšia Luharia compressa
doterajsz się do nich Jugos, cardium, Costea
Buccinum, exenta, fractu, Solen.